

گزارشی از مراسم روز جهانی زن در لندن:

11 مارس 2017

به مناسبت 8 مارس روز جهانی زن، یک راه پیمایی در روز شنبه 11 مارس در لندن برگزار شد. برگزار کننده این راه پیمایی سازمان فمینیستی «یک میلیون زن بر می خیزند» بود که همزمان دهمین سالگرد تاسیس خود را با هدف مبارزه با خشونت «مردانه» جشن می گرفت.

شرکت کنندگان ترکیبی از اقشار و گروه های مختلف زنان، چه به صورت فرد و یا چه گروه و سازمان و نیز در مجموع از اقشار جوان بودند. آن چه که بیشتر از هر سال چشم گیر بود، رنگ و روی اترناسیونالیستی این ترکیب و فعالیت و جنب و جوش بیشتر در آن بود.

در جای جای صف راه پیمایی علاوه بر انبوه پلاکاردها و ... صدای شعار دادن های گوناگون، موزیک، طبل و سوت و ضرب... به گوش می رسید و یا گروه هایی که همراه با آن ها در حال رقص بودند.

زنان در حالی که شعار می دادند « ناقص سازی جنسی زنان باید ممنوع شود، مرد خشونت گر هیچ توجیهی ندارد، هر چه می پوشم و هر جا می روم؛ بله یعنی بله و نه هم یعنی نه! نه به خشونت، زنان متحد شوید تا شکست نخورید، ما خیابان های امن می خواهیم، نه به تجاوز، نه به آزار جنسی و ...» در طول خیابان آکسفورد به سمت میدان ترافالگار به راه افتادند.

ما فعالین و دوست داران سازمان زنان 8 مارس و هم چنین کارزار ضد خشونت، نیز همراه با بنر «کمپین برای مبارزه با خشونت خانگی، دولتی و اجتماعی در ایران»، پخش وسیع حدود 1000 اعلامیه، جمع آوری حدود 43 پوند کمک مالی، در طول این مسیر راه پیمودیم. اعلامیه ها شامل اعلامیه

«چهل سال مبارزه، تولد یک کارزار» و اعلامیه «دو مبارزه، یک هدف، انقلاب»، هر دو به مناسبت 8 مارس روز زن بودند. البته ما چند روز قبل از این راهپیمایی، به مدت 3 روز به پخش فراخوان دعوت به این تظاهرات و پخش بیانیه کارزار ضد خشونت و هم چنین بیانیه 8 مارس در بین دختران دانشجوی در یک کالج در لندن پرداختیم و تلاش کردیم که در این رابطه با دختران جوان تماس بگیریم و آنان را با این کارزار و اهدافش آشنا کنیم که بتوانند به آن پیوندند.

همچنین پلاکاردهایی به زبان انگلیسی با مضامین « نه! به نام بشریت! ما تن به یک آمریکای فاشیست نخواهیم داد، زنان در خیابان تکلیف جمهوری اسلامی را روشن خواهند کرد، بدن من حق من است ما آماده ایم و برای آن خواهیم جنگید، زنان جهان برای در هم شکستن سیستم مردسالار امپریالیستی و بنیادگرایان مذهبی متحد شوید، هیچ کس رها نخواهد بود اگر حتی یک زن رها نباشد و...» به گردن داشتیم.

این شعارها بسیار جلب توجه می کردند و عده ای به طور خاص خواهان عکس گرفتن از آن ها بودند و یا از آن راه شروع به سوال و صحبت می کردند. از آن جا که پیشبرد دو مبارزه یعنی کارزار ضد خشونت در خدمت به سرنگونی انقلابی

رژیم جمهوری اسلامی و هم چنین پیشبرد مبارزه علیه رژیم فاشیستی ترامپ/پنس در خدمت به زیر کشیدن آن از وظایف مهم در این اوضاع خطیر و حساس کنونی است، به همین دلیل ما با جلو گذاشتن شعار: «نه! به نام بشریت!...» تلاش کردیم پیوند مبارزات زنان در ایران را با مبارزات مردم و نیروهای انقلابی در آمریکا در این راهپیمایی پیش گذاریم.

افراد با انگیزه های گوناگون در این مراسم شرکت داشتند. مثلاً مادری به دختر خردسالش می گفت از آن جا که تمام جهان مورد ستم هستند، این وظیفه ماست که از هر راه بتوانیم از آن ها حمایت کنیم و این ستم را در هر جا که هستیم افشا کنیم. برخی از زنان اوضاع

و بحران کنونی که ستم بر زنان و خشونت را در سطح جهان وخیم تر کرده است را دلیل خشم خود و شرکت در این مراسم می دانستند. برخی خود و یا اطرافیان شان تجربه خشونت از سوی مرد را داشتند.

زنی که با دخترش حرف می زد، در ابتدا به خاطر شعار ضد فاشیستی (نه با نام بشریت....) که بر گردن داشتیم جلو آمد و گفت خیلی با آن موافق هستم.

توضیح دادیم که ما که هستیم و چرا این شعار را با خود آورده

ایم. بر سر موقعیت زنان ایران و منطقه صحبت کردیم و به او گفتیم که نمی توان فقط گفت خشونت بد است و مهم ترین موضوع این است که چه کار باید کرد. در این جا بر سر این که این سیستم است که عامل این خشونت است و غیره حرف زدیم و این که باید مبارزاتمان در راستای از بین بردن این سیستم باشد. او گفت من فکر می کنم درست است. موضع ضد امپریالیستی اش خیلی خوب بود. او که پدرش عراقی بود گفت موقعیت زنان در عراق پس از اشغال و..... به مراتب بدتر شده است و آمریکا و اروپا دلشان برای مردم ما، برای زنان نسوخته است و دنبال منافع اشان هستند. دخترش از او پرسید که من هم می خواهم بدانم که چی می گوید و او هم برایش توضیح داد. ایمیلش را داد و گفت برایم مطالبات را بفرستید و من حتمن به دوستان و آشنایانم می دهم.

یک دختر جوان که انتظامات راهپیمایی هم بود گفت من از شعار ضد فاشیست در آمریکا که گردنتان هست خیلی خوشم می آید و خیلی خوب است و کلی بر سر این حرف زد که در دانشگاه است و اکثرا بر سر ترامپ و حرف های فاشیستی اش گفتگو می کنیم و گفت به نظرم موضوع مهمی دارد در دنیا اتفاق می افتد و نمی توانیم خونسرد باشیم. گفت من در همه تظاهرات هائی که بر علیه ترامپ باشد شرکت می کنم چون به نظرم ترزا می هم دست کمی از ترامپ ندارد. بیانیه سازمان زنان هشت مارس را گرفت و گفت چند تا بدهید تا به دوستانم که در تظاهرات هستند بدهم. برخی نیز خواهان عکس گرفتن از شعارها بودند.

روی هم رفته حدود 5000 نفر در این راه پیمایی شرکت کردند. این راه پیمایی پس از دو ساعت در میدان ترافالگار پایان یافت. پس از آن مثل همیشه سخن رانان از کشورها و گروه های مختلف به خواندن بیانیه هایشان پرداختند و برنامه های هنری شامل اجرای موسیقی همراه با خوانندگی بود. تمام برنامه هم زمان از یک صفحه نمایش تلویزیونی بزرگ در میدان پخش می شد.

این تظاهرات و شرکت زنان از ملیت های گوناگون یک بار دیگر بر روی این حقیقت انگشت گذاشت که زنان برای مبارزه با عاملین اصلی خشونت و فرودستی اشان، که سیستم سرمایه داری مردسالاری حاکم بر جهان است هم سرنوشت اند.

فعالین سازمان زنان 8 مارس (ایران-افغانستان)-
فعالین کارزار مبارزه با خشونت- انگلستان

15 مارس 2017

